

BESZÁMOLÓ

Tegzes Mariann

9. oszt. fazekas tanuló

Nagyon örültem amikor kiderült, én is bekerültem a portugáliai utazó s tanulók közé. Izgalommal vártam az utazást. Még sohasem utaztam repülőn és nem voltam még ilyen távol az otthonomtól. Május 18-án a reggeli órákban indultunk Budapestre, a Ferihegyi repülőtérre. Innen indult a repülőnk Portugáliába. Késő délután meg is érkeztünk. Vacsora után elvittek a szállásunka. A szobánk nagyon kényelmes volt és finomakat ettünk. Sokat kirándultunk. Lisszabonban megnéztük a Benfica stadiont, ami nagyon nagy és szép. Elmentünk egy arénába ahol bikaviadalokat szoktak tartani. Sokat sétáltunk a városban és lementünk a tengerpartra is. Mindenütt, ahol jártunk szép homokos volt a part, de a víz nagyon hideg volt és ezért csak kicsit mentünk bele. Voltunk az ozenáriumban is ahol tengeri halakat és más vízi élőlényeket is láttunk. Megettük a felfedező emlékművét és a Szent Jeromos kolostort ahol a híres felfedező Vasco da Gama sírja van. Azután felkerestünk egy cukrászdát ahol állítólag a legfinomabb portugál süti vannak, és tanúsítom tényleg nagyon finomak voltak.. Elutaztunk Fatimába, ez egy nagyon szép hely, régen három pásztorgyerek találkozott itt Szűzmáriával. Azóta sok zarándok keresi meg. Nagyon nagy tér körben oszlopokkal és egy nagy templommal. Itt elmentünk a magyar kálváriát meglátogatni. Kirándultunk még Santiago de Compostelába ami szintén a zarándokokkal kapcsolatos. Itt van a vége ugyanis a híres zarándokútnak az el Caminó-nak. Mindenütt találoztunk a járdán és a házfalakon is a kagylóval, ami az utat mutatja a zarándoknak. Az idő nagyon jó volt végig. Voltunk még Portóban, ami nagyon szép város, tele színes házakkal és nagyon sok templommal. Egyszer elutaztunk Valencába, ez azért érdekes, mert innen egy hídon átsétáltunk egy másik városba, úgy hívják Tui, de ez már Spanyolországban van. Mind a két város nagyon szép, tele öreg kőházakkal, rengeteg kicsi bolttal. A valencai vár nagyon nagy, át lehet látni Spanyolországba a folyón keresztül. Itt is találoztunk a zarándokok kagylójelével. Volt egy érdekesség, egy hosszú kőfal, amiről folyt a víz. Megettük egy nagyon magas hegyre épült templomot Viana de Castello-ban. Itt nagyon fúj a szél. Voltunk még Esposendében is, ami egy tengerparti város, itt sétáltunk a parton, a színes kavicsokból kiraktuk a Miskolc nevét. A legtöbbet Barcelos városában voltunk, ehízen a campus is a városban volt. Barcelosban van egy nagy tér és itt minden csütörtökön nagy vásárt tartanak. Itt mindent lehet kapni, élelmiszert és ruhákat meg mindenféle egyéb

dolgot. Sajnos, amikor a vásárba látogattunk zuhogott az eső. A campus ahol a nyári gyakorlatunk alatt laktunk nagyon modern és nagyon szép. A lányokkal mi a tanárnénikkel laktunk egy házban. Az udvaron volt úszómedence, napozóágyak és mindenféle sporteszköz. Minden reggel ide jött értünk a kisbusz, hogy a reggelizés után elvigyen mindenkit a saját munkahelyére. Munka után szabad program volt, pihentünk, napoztunk, vagy csináltuk a jegyzeteinket az útibeszámolóhoz. Este néha volt diszkó. A kisházak mögött pedig volt focipálya, ahol a fiúk és néha a lányok is fociztak. Összeismerkedtünk néhány lengyel diákkal a campuson, de voltak még portugál, román, lengyel és török diákok is rajtunk kívül. Az ebédlőben minden nap többféle menüből lehetett választani és bármennyit kérhettünk. Még süti is volt mindennap. A munkahelyünk, ahol dolgoztunk a Tulipa kerámaia gyár volt. Nagyon barátságosan fogadtak. Mindent megmutattak és mindent kipróbálhattunk. A munka nem volt túl nehéz. Rengeteg újdolgot tanultam. Voltak portugál fiúk is gyakorlaton, az egyikkel, akivel sokat dolgoztunk együtt nagyon összebarátkoztunk. Mindig nagyon vicces volt és sokat segítettünk egymásnak.

Nagyon boldog vagyok, hogy részt vehettem ebben a programban. Sohasem fogom elfelejteni az ott látottakat, tapasztaltakat, tanultakat. Köszönöm!

